

AGRU IN VICARIATUL MARAMUREȘ

Suplimentul Organului „Dumineca“.

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca“.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca“.

Fericirea la Dumnezeu...

Legile Creatorului fie că sunt promulgate în tunetele de pe muntele Sinai, pentru urechea inchipuirii, fie că sunt cu totul altfel promulgate, sunt legile lui Dumnezeu, transcendente, veșnice, cerând imperativ ascultare tuturor oamenilor. Acest adevăr, fără vre-un tunet sau cu oricâte tunete, trebuie să-l știi, dacă ai un suflet în tine. Universul e făcut după o lege, marele Suflet al Lumii este drept nu nedrept. Privește, dacă ai ochi sau suflet, în acest mare și neajmărit neînțeles, în inima tumultuoaselor ei aparențe, învălmășeli și vârtejuri nebune ale timpului. Nu este oare tăcut, veșnic, un Atotdrept, un Atotfrumos, singura Realitate și Putere care conduce totul? Aceasta nu e figură de vorbire, e un fapt. Faptul gravității, cunoscut de toate animalele, nu este mai sigur decât acest fapt interior, care poate fi cunoscut de toți oamenii. Acela care-L cunoaște îl va păstra tăcut, înspăimântător, de nespus, în inima sa. Iși va zice: „Cine îndrăznește să-L numească.“ În tăcere, în Templul veșnic să-L adore, dacă nu găsește un nume potrivit. O asemenea cunoștință, cununa întregii lui ființe spirituale, viața vieții lui, să o păstreze și să trăiască cu ea. Acest om are o religie! În fiecare zi, în fiecare ceas, pentru el și întreaga lume, să înalțe o rugăciune cucernică, negrăită dar nu nefolositoare: „Fie voia Ta.“ Întreaga lui muncă pe pământ este o emblematică rugăciune vorbită sau făptuită, facă-se voia

Domnului pe pământ, nu voia diavolului sau slujitorilor diavolului! Are o religie omul acesta, o veșnică stea polară care cu atât strălucește mai tare pe cer, cu cât aci pe pământ noaptea se întunecă și mai mult în jurul lui.

Când cineva e nenorocit, ce se cuvine mai mult ca să facă? Să se plângă de cutare sau cutare om, de cutare sau cutare lucru? Să umple lumea și răspântiile cu tânguirii, cu muștrări? Cătuși de puțin, ba tocmai dinpotrivă. Toți moralistii îl sfătuiesc să nu se plângă de nici o persoană și de nici-un lucru, ci numai de sine însuși. Trebuie să ajungă la cunoștința acestui adevăr, că dacă e nenorocit, e din pricina că a fost fără minte. De ar fi urmat cu credință Natura și legile ei, Natura pururea credincioasă legilor ei, i-ar fi adus rod, spor și fericire; dar a urmat alte legi, nu acele ale Naturii. Și acum Natura, răbdarea ei pentru el fiind ajunsă la capăt, îl lasă nemângăiat, îi răspunde cu un adânc înțeles: Nu! Nu pe calea aceasta fiule, pe alta cale poți ajunge la un trai bun, aceasta, vezi bine, este calea spre traiul rău, părăsește-o! Așa ne sfătuiesc toți moralistii, omul înainte de orice să-și spue sieși plin de pocăință: iată n'am fost destul de înțelept, am părăsit legile fapturii, care sunt numite și legile lui Dumnezeu și am luat drept acestea, legile aparenței și înșelăciunii, care se numesc legile diavolului. de aceea am ajuns aici.

Nici cu națiunile care ajung nenorocite nu se întâmplă altfel. Vechii conducători ai popoarelor, Profetii sau oricare le-ar fi numele, știau bine acest lucru, și multă vreme, până într'o epocă târzie, l-au propovăduit și l-au întipărit în minte. Conducătorii moderni ai națiunilor, care poartă și ei un mare număr de nume, jurnaliști, economiști, politicieni, pamfletari, au uitat cu totul acest lucru și sunt gata chiar să-l nege. Dar cu toate acestea rămâne veșnic de netăgăduit și nici nu e îndoială că va trebui cu toții să-l învățăm iarăși și că vom fi silți să-l mărturisim; vom fi cu toții loviți și biciuiți până ce îl vom învăța și până în cele din urmă, sau ajungem să-l știm, sau ne prăpădim în încercare. Căci este de netăgăduit! Când o națiune e nefericită, bătrânul Profet avea dreptate să-i spună: Ați uitat pe Dumnezeu, ați părăsit căile Domnului, altfel n'ați fi ajuns nefericiți. Nu după legile făpturii ați trăit și v'ați condus, ci după legile înșelăciunii și amăgirii, dar iată că minciuna s'a istovit, îndelungă răbdarea Domnului a ajuns la capăt și ați ajuns aici.

Toată mizeria, tot ateismul vieții omului din timpurile aceste se arată în aceea ciudată filosofie practică a lui: pretenția de a fi ceea ce se numește „fericit.” Fiece pârliț, care într'o piele omenească are capul plin de gânpuț, că el este, are să fie sau trebuie să fie, după toate legile umane și divine, fericit, dorințele lui trebuie să fie împlinite, zilele lui au să se scurgă în neîntrerupte bucurii, așa cum nici zeii n'au avut. Profetii ne predică: Vei fi fericit, vei iubi lucrurile plăcute și le vei găsi. Iar lumea strigă: De ce n'am găsit lucrurile plăcute?

Construim teoria datoriilor omenești nu pe principiul celei mai mari noblețe, niciodată atât de uitat, nu, ci pe principiul celei mai mari fericiri. Pledăm și vorbim în parlamentele noastre și aiurea, nu ca din suflet, ci ca din stomac și de aceea vorba noastră aduce așa de puțin folos. Nu pledăm pentru dreptatea lui Dumnezeu, nu ne e rușine să ne ridicăm și să strigăm pentru propriile noastre „interese,” pentru veniturile și câștigurile noastre, spunem că sunt „interesele” atâtor și avem în noi atâta dor pentru aceștia! Cerem liberul schimb cu multe strigăte drepte și multă bunăvoință, pentru ca cei săraci să aibă mai ieftină slănină. Și oamenii se întreabă la întrunirile liberschimbiste: Cum se poate susține ne-

îmblânzitul spirit al acestora, fără un belșug de slănină? Vom ajunge un popor ruinat! Desigur prietenilor, belșugul de slănină e bun și trebuincios, dar mi e teamă că umblând numai după slănină n'o să o căpătați nici pe aceasta. Sunteți oameni, nu animale de pradă! Principiul vostru al celei mai mari fericiri mi se pare că ajunge repede un principiu cam nefericit. Ce-ar fi dacă am înceta să mai trângănim despre „fericire” și am lăsa-o în pace? (Charlille)

Programul A.G.R.U.-lui organizația Șișești, desfășurat în ziua de 23 Aprilie 1934.

1. Impărate ceresc (cântat de public),
2. Rugăciune (poezie rec. de Abriham M. cl. IV.),
3. Clopotul de seară (Povestire citită de Dș. M. Bârle inv. Baia-Sprie),
4. Isus de 12 ani (poezie rec. de E. Șurani cl. II pr.)
5. Salutul Mariei (cântat de elevii șc. prim.),
6. Isus și copiii (poezie rec. de Livia Scridon cl. II pr.),
7. Victor (poezie rec. de Sabadăș Vasile cl. III pr.)
8. Invidia (conferință ținută de On. paroh I. Șurani),
9. Hoții de mere (poezie rec. de L. Scridon elevă la grădina),
10. Țara mea (poezie rec. de Tinoghe G. cl. V pr.)
11. Mila (cântec cântat de elevii șc. primare.)
12. Mergătorul însinte (lectură citită de Dș. I. Ciordăș inv.)
13. Lectură din Unirea poporului citită de On. paroh I. Șurani,
14. Cuvine-se cu adevărat cântat de asistență.

Secretar: IRINA CIORDAȘ

AGRU LA BIXAD. În 6 Mai s'a constituit Agru în Bixad. Părintele Gheorghe Anderco împreună cu părintele Augustin Pop câte într'o scurtă vorbire arată însemnătatea și rostul Agru-lui și rolul lui în viață! Procedându-se la alegerea comitetului, el s'a alcătuit în modul următor: președinte: Vasile Batin, vicepreședinți: Vasile Zale și Nicolae Bercea! Secretar: Atanasie Anderco; Atanasie Anderco; Nicolae Finta bibliotecar; casier: Teodor Motica au fost aleși membri în comitet și părintele Gh. Anderco împreună cu păr. Augustin Pop au fost declarați de membri de drept. Noiei organizații dorim cele bune!!

